

[Rasmussen (Flemløse).]

stadkommunallovens § 18, sidste Stykke. Der er her i hvert Fald en formel Forskel. Jeg tænker derhos paa, at det vilde være ønskeligt, at Ændringer paa disse Fællesomraader kunde finde Sted med Tilslutning fra begge Udvalg. Lovforslagets § 1 indeholder nogle af Reglerne for Ændring i den bestaaende kommunale Inddeling, men ikke dem alle. En Del er udskilt ved Indlemmelsesloven af 1920. Jeg vilde anse det for hensigtsmæssigt, om det var muligt, at alle herhenhørende Regler samlede her, og at noget tilsvarende fandt Sted med Hensyn til Købstadkommunalloven.

Hvad angaar de foreslaaede Regler i § 1, 2det og 3die Stykke, vil jeg gerne udtale, at der efter min Opfattelse gives for let Adgang til Adskillelse saavel for Landdistrikters som for Sogne- og Kirke-distrikters Vedkommende. Jeg skal tillade mig at henstille til den højtærede Indenrigsministers velvillige Overvejelse at give baade Paragraffens 2det og 3die Stykke en Tilføjelse, gaaende ud paa, at saafremt Indenrigsministeren, henholdsvis Amtsradaet, formener, at Ønsket om Adskillelse vil kunne imødekommes, skal den paa-gældende Myndighed give Kommunalbestyrelsen Meddelelse om de Vilkaar, der vil blive fastsat for Adskillelsen. Kommunalbestyrelsen skal da drage Omsorg for, at der foretages Afstemning mellem de kommunale Vælgere i Distriktet, henholdsvis Sogne- og Kirke-distriktet, om, hvorvidt Adskillelsen herefter ønskes. Afstemningen sker efter de for kommunale Valg gældende Regler, og det er en Betingelse for, at Adskillelse i det hele taget kan finde Sted, at et Flertal af de paa Afstemningstiden stemmeberettigede Vælgere tiltræder denne. Det er jo saaledes, at naar en vigtig Beslutning i de kommunale Raad skal tages, undergives Sagen almindeligvis to Behandlinger, og i visse Tilfælde er dette paabudt ved Lov. Jeg mener, der er al mulig Grund til i et saa vigtigt Spørgsmaal som Adskillelse mellem Dele, der hidtil har været under samme kommunale Bestyrelse, at foretage to Behandlinger af Spørgsmaalet. Jeg anser ogsaa den af mig omtalte Tilføjelse for meget ønskelig af Hensyn til, at Vilkaarene for Adskillelsen da foreligger, før endelig Beslutning tages.

Ved Bestemmelsen i § 1, 4de Stykke, om Oprettelse af nye Sognekommuner i særlige Tilfælde, er § 11 i Indlemmelsesloven af 1920 ophævet. Jeg er noget i Tvivl om, hvorvidt Forslaget betyder en Forbedring. Jeg er klar over, at 4de Stykke i

Forhold til § 11 i Indlemmelsesloven betyder en Udvidelse; medens § 11 kun anviser Vej til en fuldstændig Nydannelse af Kommuner, gaar 4de Stykke noget videre, idet det ogsaa taler om Omdeling mellem bestaaende Kommuner. Jeg vil gerne spørge den højtærede Indenrigsminister, om Bestemmelsen i § 11 i Indlemmelsesloven har været bragt i Anvendelse, og i bekræftende Fald hvor ofte.

Jeg hilser med Tilfredshed Bestemmelsen i Lovforslagets § 6 om, at Hovedregelen bliver den, at Formands- og Kassererposten adskilles. Dog tror jeg, at den i det andet høje Ting indsatte Bestemmelse om, at for alle Landkommuner med 1 000 Indbyggere og derover skal saadan Adskillelse finde Sted, er for snæver.

Efter den bestaaende Lov kan enhver Kommunalbestyrelse af Amtsradaet faa stadfæstet en Vedtægt for Forretningsordenen, som saa er fortløbende gældende, indtil den ændres eller ophæves, og et stort Antal Kommuner har gjort Brug deraf. Rent personlig nærer jeg den Opfattelse, at disse Vedtægter har været af ikke ringe Betydning, idet de har skabt og vedligeholdt en fast Forretningsgang i de paagældende Kommuner, et Gode, som ikke maa undervurderes. Lovforslaget paalægger i den Form, det har faaet i det andet høje Ting, alle Sognekommuner at affatte en saadan Vedtægt og for Kommuner over en vis Størrelse en Vedtægt i udvidet Form. Jeg vilde for mit personlige Vedkommende være mere tilfreds, om der blev givet en Regel for samtlige Landkommuner og Amtsradaene fik Ret til under Hensyntagen til Forholdene i de enkelte Tilfælde at bestemme Vedtægtens Omfang.

I Lovforslagets §§ 14, 16, 17 og 18 for Kommuneskaternes Vedkommende og § 35 for Amtsskaternes Vedkommende er bibeholdt visse Beskatningsbestemmelser. Det er et Spørgsmaal, om det ikke var rettest, da vi er ved en Revision af Loven, at de flest mulige af disse Bestemmelser blev ført hen til de Love, hvor de hører hjemme, nemlig til de kommunale Skattelove af 29. Marts 1924 og 31. Marts 1926.

I § 14 er indført den i Forhold til den bestaaende Lov ret afvigende Regel, at Kommunerne under visse særlige Forhold faktisk fra Aar til Aar kan ændre Forholdet mellem Ligningen paa fast Ejendom og efter Formue og Lejlighed. Det kan vi forvort Vedkommende ikke tiltræde. Ved en Sammenligning mellem den i § 35 givne Regel for Dækning af Amtskommunernes Fornødenheder, en Regel, der saavel for de 4